

Вече сећања на Че Гевару у Руском дому

Пише: Марио Калик
среда, 10 октобар 2012 18:47

У понедељак, 8. октобра, поводом 45 година од убиства Ернеста Че Геваре, у препуној сали Руског дома одржано је вече сећања на овог великог аргентинског револуционара и кубанског државника. У обележавању годишњице Чеовог убиства учествовала је и амбасада Републике Кубе у Србији. Програм се састојао од изложбе пастела Љубинке Шибе Фимић под називом „Сећање на Че Гевару“, која су красила хол Руског дома, надахнутих говора директора Руског дома Михаила ГенADIJEВИЧА Денисова, амбасадорке Кубе Мерцедес Мартинез Валдез и професорке Миле Алечковић Николић, дивних музичких композиција у извођењу Татјане Олујић и кубанског саксофонисте Реиналда Мартинеза, и прелепих стихова посвећених Чеу које је читала наша позната глумица Јелена Жигон.

Водитељка програма истакла је на почетку да је Че био херој гериле и човек који је, иако на положају министра, проводио време са обичним светом секући трску или волонтирајући у данима одмора.

Директор Руског дома Михаил ГенADIJEВИЧ Денисов започео је свој говор речима да је Че и даље у нашој души, срцу и памћењу. Че је био велики пријатељ свих народа на латиноамеричком континенту, и за сваки народ би била част да има таквог сина. Денисов је нагласио да је у то време за Русе, односно Совјетски Савез, била значајна сарадња и пријатељство са братском Кубом. У очима совјетских грађана Че је био величанствен пример борбе за ослобођење народа од империјалистичког покоравања, и модернизацију друштвеног живота. Че је пружао инспирацију герилским покретима Латинске Америке, у којој се, на његовом трагу, и данас развијају и јачају идеје слободе и социјализма. Био је независан од личног богатства и приватног живота, сав се жртвујући за независност и слободу потлачених народа и држава. Нарочито омладина увек прихвата такве људе чисте душе, па не чуди да се Чеов лик може видети на њиховим грудима, близу срца. Денисов је закључио да таквог примера нема у светској историји.

Амбасадорка Кубе у Србији Мерцедес Мартинез Валдез рекла је да се сећање на Чеа обележава онако како је и Че живео - скромно, али достојанствено. Чеа се треба сећати на прави начин, као човека свог, овог и сваког будућег времена. Амбасадорка Валдез испричала је неколико симпатичних анегдота о Чеу. У једној од њих се говори о покушају његових пријатеља да га одвикну од пушења, јер је Че био страствени пушач. На упорне

Пише: Марио Калик
среда, 10 октобар 2012 18:47

наговоре, Че је поклекао и дао реч да ће пушити само једну цигару дневно. Сутрадан се Чеов пријатељ запрепастио видевши Чеа како пуши цигару од пола метра. Че је само кратко рекао: „Ја се држим своје речи“. У другој анегдоти тема је Чеова беспарица због које често није могао да плати хотел и храну, па се сналазио позајмљујући новац од пријатеља. Иронија је што се то дешавало док је био на положају председника Народне банке Кубе. Валдез је на крају истакла Кастрове речи да је Че прави пример револуционарних врлина.

Професорка Мила Алечковић Николић је у свом импресивном говору, врло надахнутом и борбеном, подсетила да се сећање на Чеа поклапа са два битна догађаја - са 60 здравих и младих година руског председника Владимира Владимировича Путина, и са победом на председничким изборима Уга Чавеза. Ови догађаји нису случајни и неповезани, и говоре о томе да смо ми на вечери васкрса а не сахране. Наиме, Че Гевара припада линији боливарске републике у историјском животу Латинске Америке, која поставља основе новог, мултиполарног света и која ће спасити сутрашњицу. Свет се може ослободити само уз помоћ велике Русије и уједињене Латинске Америке. Тај нови свет долази, само што за њега очигледно још увек не знају у Вашингтону. Алечковић је споменула да је Че био аристократског порекла и да је могао да живи сасвим лагодно, међутим, одлучио је да оде у тешку борбу која није била нимало романтична. Био је и песник, уопште, човек способан за све, али се определио да живи и умре за револуцију. Они који оптужују Чеа да је убио 200 људи не кажу да је тих 200 људи убило 20.000 других људи. Че је био генијалан стратег - легендарна победа у Санта Клари извојевана је упркос десет пута мањем људству. Даље, у свом генијалном говору у Уједињеним нацијама Че је осудио Сједињене Америчке Државе, рекавши да немају права да извозе идеологију људских права, будући да их непрестано крше, између осталог одржавајући режим апартхејда у Јужној Африци. Односи са Совјетском Русијом били су његов ресурс; поред тога, изванредно је руководио кубанским финансијама и довео бојеве главе на Кубу. Био је сјајан аналитичар подмуклог света који паразитира израбљујући друге, и зачетник идеје о несврстаности. О Чеу се свашта говорило и говори. Да је био суров и томе слично. Али, револуција није пикник, и не може свако ићи тим путем. А неписмени латиноамерички сељаци о њему говоре као о свецу - када нпр. имају неки проблем са временом, они само позову „Светог Чеа“ у помоћ, и све је онда у реду. Алечковић је испричала један поучан детаљ из Чеовог живота. Једном приликом добио

Вече сећана на Че Гевару у Руском дому

Пише: Марио Калик

среда, 10 октобар 2012 18:47

је од свог пријатеља комад злата и златни сат, који је кратко носио, након завршетка исцрпљујуће револуционарне борбе. Тај сат заменио је обичним, а злато поклонио Народној банци Кубе. Замислите Динкића да уради тако нешто, рекла је Мила Алечковић, што је пропраћено смехом и аплаузима из публике. Че је спојио социјално и национално; сви ми у свету смо браћа, али се не може прескочити свој народ. Он се борио прво да ослободи свој народ, а после тога можемо да се удружимо и постајемо интернационалисти.

Постоје две верзије последњих Чеових речи: по једној, Че је рекао свом убици: „Уозбиљи се, треба да стрељаш човека“, а по другој: „Држи право руку кукавице, треба да стрељаш човека“. У оба случаја о себи говори као о човеку. Он је то и био. Човек са великим Ч. По речима Миле Алечковић, Латинска Америка је наш највећи савезник. Бог им је дао нафту, а њихове идеје социјалне правде и националног ослобођења не могу никад бити превазиђене. Време мултиполариста је дошло. Зато је Алечковић присутнима у сали на крају поручила: немојте комеморирати, ово је вече васкрса!